

Aquest PDF correspon a la versió HTML disponible en l'adreça adjunta. Els textos enllaçats només funcionen en la versió HTML que, a més, pot contenir actualitzacions no incorporades en aquest PDF.

www.amnistiacatalunya.org/edu/pelis/dudh/cat/vacacionesenroma.html

El cine i la Declaració Universal dels Drets Humans

Article 12

"Ningú no pot ser objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs al seu honor i la seva reputació. Tothom té dret a la protecció de la llei contra aquestes intromissions o contra aquests atacs."

Article 12

Dret a la vida privada.

Vacaciones en Roma

(Roman Holiday)

Any: 1953.

Durada: 118'.

Direcció: William Wyler.

País: EUA.

Edat: Totes les edats.

Argument: La princesa Ana és a Roma en visita oficial. Cansada de les seves obligacions i de la solitud del seu món, decideix escapar-se una nit i viure la vida d'una persona normal i corrent. Es queda adormida al carrer i és recollida per un americà que la porta al seu apartament. L'americà, Joe Bradley, és periodista, i s'ofereix a fer-li de guia per Roma.

Suggeriments didàctics

Altres articles de la Declaració que es poden treballar: 3, 6, 24, 29.

Temes: Dret a la Intimitat i a la vida privada, dret a la informació, dret a l'honor, límits de la premsa del cor.

Elements de debat per a iniciar un cinefòrum:

- Quins són els límits dels periodistes a l'hora de fer la seva feina?
- Els famosos tenen el mateix dret a la intimitat que una persona anònima?
- Actua de forma correcta Joe Bradley?

Altres reflexions que es poden tenir en compte:

- El paper dels periodistes és molt important dins d'una societat democràtica ja que garanteixen el dret a la informació. Ara bé, s'hauria d'incloure en el concepte del dret a la informació les qüestions relacionades amb la premsa del cor?
- Fins a quin punt tenen dret a la intimitat i la vida privada aquelles persones que comercien amb la seva privacitat?
- Fins a quin punt podem dir que és honest Joe Bradley, tenint present que ha de fer la seva feina?
- Es considerar contraris al principi del dret a la privacitat programes com "Gran Hermano", tenint present que els concursants hi van voluntàriament? Podem renunciar a un dret?
- Les xarxes socials poden afavorir atemptats contra la privacitat de les persones? Què s'ha de fer per evitar-ho?
- La feina dels "paparazzi", robant fotografies a famosos, és èticament acceptable? Tenim realment dret a veure els famosos en situacions compromeses sense el seu permís?
- Què és el dret a l'honor?
- El dret a l'honor és compatible amb el dret a conèixer la veritat? Si una persona ha

comès un delicte, informar del fet, o emetre imatges, detinguda o emmanillada, és un atemptat al seu honor?

● Els criteris següents són adequats? Per què?

“Per regla general, preval el dret a la informació per sobre del dret a la intimitat quan persones amb projecció pública es troben en un lloc públic i l'activitat que duen a terme té interès informatiu. Preval també el dret a la informació quan persones sense projecció pública es troben en un lloc públic i la seva presència en els continguts que recollim i emetem és merament accessòria. Per regla general, preval el dret a la informació per sobre del dret a la intimitat quan hi ha interès informatiu en un fet o una activitat que succeeixen en un lloc públic i estan protagonitzats per persones amb projecció pública. També preval el dret a la informació quan una persona sense projecció pública protagonitza un fet transcendent en un espai públic”. Manual d'ús de la Corporació Catalana de mitjans audiovisuals sobre la prevalença de drets entre la intimitat i la informació (1)

● El que pengem a Twitter o a Facebook ha de ser considerat com una informació privada o pública?

● Hi ha empreses de contractació laboral que conviden els aspirants a una feina a donar les claus dels perfils de Facebook o Twitter. És correcte? Per què?

● Per què s'ha de protegir la privacitat de les persones.

● Per què hem de tenir cura de les dades que posem a la xarxa?

● Text per comentar:

“Les xarxes socials són llocs on la frontera entre públic-privat es desdibuixa com a una cinta de Moebius. A aquests espais de trobada les persones no tan sols es comuniquen, també fan públiques les seves dades socialitzables. A més, permeten l'intercanvi de materials i artefactes multimèdia diversos en els quals podem fer visibles a més de la imatge i les dades pròpies, les d'altres persones. Una situació corrent és la de posar el nom de les persones que surten a una fotografia que hem pujat a la xarxa. Establir els límits de responsabilitat sobre les dades que tenim dels contactes no és senzill: fins a quin punt tenim llibertat de publicar noms i imatges d'altres persones? Què passa amb aquestes dades si sóc objecte d'un atac hacker? De fet, quan una persona té molts contactes a una xarxa social pot arribar a estar en el límit de l'exempció domèstica que la Llei Orgànica de Protecció de Dades estableix a l'hora de demanar consentiment per tractar imatges o dades personals.” (2)

(1) <http://www.ccma.cat/lilibredetil/manuals-destil/prevalen-drets-entre-intimitat-i-informaci> (2013)

(2) <https://sites.google.com/site/joves20iprivacitat/estructura> (2013)

Suggeriments generals sobre aquest article de la Declaració:

(apartat “La Declaració Universal dels Drets Humans, suggeriments didàctics”)

[Article 12. Dret a la vida privada](#)

■ Fitxes didàctiques a [Cinema i educació](#) (enllaços a fitxes de diferents autors)

■ [Pel·lícules sobre el dret a la intimitat](#)